

C-374/04. sz. ügy

Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation kontra Commissioners of Inland Revenue

(a High Court of Justice [England & Wales] Chancery Division [Egyesült Királyság]
által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Letelepedés szabadsága – A tőke szabad mozgása – Társasági adó – Osztalékfizetés
– Adójóváírás – A belföldi, illetve a külföldi illetőségű részvényesekkel szembeni
eltérő bánásmód – A kettős adóztatás elkerüléséről szóló kétoldalú egyezmények”

L. A. Geelhoed főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2006. február 23. I - 11676
A Bíróság ítélete (nagytanács), 2006. december 12. I - 11718

Az ítélet összefoglalása

- 1. Személyek szabad mozgása – Letelepedés szabadsága – Tőke szabad mozgása – Adójogszabályok*

I - 11673

2. *Személyek szabad mozgása – Letelepedés szabadsága – Tőke szabad mozgása – Adójogszabályok*
(EK 43. és EK 56. cikk)
3. *Személyek szabad mozgása – Letelepedés szabadsága – Tőke szabad mozgása – Adójogszabályok*
(EK 43. és EK 56. cikk)

1. Az EK 43. és az EK 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy amennyiben valamely tagállam a gazdasági értelemben vett sorozatos vagy kettős adóztatás elkerülésére vagy enyhítésére szolgáló rendszert hoz létre a belföldi illetőségű társaságok által a belföldi illetőségű személyek részére fizetett osztalékok tekintetében, a külföldi illetőségű társaságok által a belföldi illetőségű személyek részére fizetett osztalékot azzal azonos bánásmódban kell részesítenie.

Ugyanis az adott tagállamban illetőséggel rendelkező, ugyanezen tagállamban letelepedett társaság által fizetett osztalékban részesülő részvényesek helyzete hasonló a hivatkozott tagállamban illetőséggel rendelkező, de valamely más tagállamban letelepedett társaság által fizetett osztalékban részesülő részvényesek helyzetéhez annyiban, hogy mind a belföldről, mind a külföldről származó osztalék egyrészt a jogi személy részvényesek esetében sorozatos adóztatás, másrészt a természetes személy részvényesek esetében gazdasági értelemben vett kettős adóztatás tárgya lehet. Mindazonáltal, amennyiben az osztalékot fizető társaság és az abban részesülő

részvényes nem ugyanazon tagállamban rendelkeznek illetőséggel, az osztalékot fizető társaság illetősége szerinti, vagyis a nyereség forrása szerinti tagállam nincs ugyanolyan helyzetben, mint az osztalékban részesülő részvényes illetősége szerinti tagállam. Azon tagállam helyzete, amelyben mind az osztalékot fizető társaság, mind a végső részvényesek illetőséggel rendelkeznek, nem hasonlítható össze azon tagállamával, amelyben a belföldi illetőségű társaság külföldi illetőségű társaságnak fizet osztalékot, amely utóbbi azt a saját végső részvényeseinek fizeti ki; ebben a tekintetben az utóbbi állam főszabály szerint pusztán a felosztott nyereség forrása szerinti állam minőségében jár el. Ezzel szemben a részvényes illetősége szerinti állam minőségében jár el ugyanez a tagállam, amikor a felosztott nyereséget elérő társaság által az osztalékfizetés tekintetében fizetett társaságiadó-előleg hányadának megfelelő adójóváírást biztosít a részvényeseknek, amikor valamely belföldi illetőségű társaság osztalékot fizet a belföldi illetőségű végső részvényeseinek.

(vö. 55–56., 58., 64–65. pont)

2. Nem ellentétes az EK 43. és az EK 56. cikkel, ha valamely tagállam az ezen államban illetőséggel rendelkező társaság által fizetett osztalék tekintetében az osztalékban részesülő, szintén ezen államban illetőséggel rendelkező társaságok számára az osztalékfizető társaság által a felosztott nyereség után megfizetett adó hányadának megfelelő adójóváírást tesz lehetővé, míg azt nem teszi lehetővé az ilyen osztalékban részesülő, más tagállamban illetőséggel rendelkező társaságok számára, amelyek az előbbi államban nem adókötelesek ezen osztalék tekintetében.

(vö. 74. pont és a rendelkező rész 1. pontja)

3. Az EK 43. és az EK 56. cikkel nem ellentétes, ha a valamely tagállam által más tagállammal kötött kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményben előírt,

és az előbbi államban illetőséggel rendelkező társaság által fizetett osztalékban részesülő, az utóbbi államban illetőséggel rendelkező társaság részére biztosított adó-jóváírási jog nem terjed ki valamely olyan harmadik tagállamban illetőséggel rendelkező társaságra, amellyel az első állam ilyen jogról nem rendelkező kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményt kötött.

Az a tény, hogy ezek az előbbi egyezményből eredő, a viszonyosságon alapuló jogok csak a két szerződő tagállamban illetőséggel rendelkező személyeket illetik meg, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló kétoldalú egyezmények sajátossága.

(vö. 91., 94. pont és a rendelkező rész 2. pontja)